THE WALL STREET JOURNAL.

Shan Li,
The Wall Street Journal

Indien spinder guld på globryllupper: »Det var som at være Beyoncé for en dag«

Bryllupsfester er den nye turistdille i Indien, hvor brudepar – mod betaling – tilbyder fremmede adgang til deres flere dage lange fester.

Jay Singh ville finde den perfekte bryllupsgave til sin storesøster. Smykker var for almindelige, tænkte han. Det samme gjaldt køkkengrej og parfume.

Så den 28-årige fotograf gjorde noget helt andet. I al hemmelighed fik han registreret parret på en hjemmeside, der mod betaling inviterer turister til at deltage i indiske bryllupper. På sin søsters store dag præsenterede han med stolthed to amerikanske søstre som aftenens æresgæster.

»Jeg overraskede hende med en gave, der bestod af udlændinge, amerikanere,« fortæller han.

»Hun blev meget glad.«

Indiske bryllupper fascinerer globalt, til dels takket være tv-serier som »Indian Matchmaking« og »Made in Heaven«. Sidste år skabte landets rigeste familie overskrifter over hele verden med et overdådigt bryllup, hvor Rihanna sang, og Mark Zuckerberg og Bill Gates var gæster.

Brudepar kapitaliserer på opmærksomheden ved at sælge adgang til fremmede, og efterspørgslen på at crashe de storslåede, flere dage lange fester er stigende. En udlænding, der besøger Indien, betaler gerne 150 dollar for at deltage én dag eller 250 dollar for flere dages festligheder.

Katerina Bacevicius, der er 37 år og en dedikeret bryllupsentusiast, besluttede sig for at betale for at være med til en festlig begivenhed i New Delhi. Hun ville opleve et bryllup i »brylluppernes land«.

Airbnb for bryllupper

Hendes job er at arrangere rejser, og for hende er skøre eventyr »en del af pakken«, også når hun selv drager ud på en af sine hyppige rejser. Hun har festet med FN-fredsvagter i Jerusalem, deltaget i en kattevideofestival i Canada og beundret trolddom på et islandsk heksemuseum. Hun og søsteren, Kima, 36 år, besluttede at tilføje gatecrashing af indiske bryllupper til listen over rejseoplevelser for dem selv og andre.

»Jeg tænkte, at sådan noget ville kunne bidrage med sjove og uforudsigelige eventyr,« siger Katerina Bacevicius, der bor i Burlington, Vermont.

»Vi gør det for den gode histories skyld. Vi gør det for mindernes skyld.«

Orsi Parkanyi, der er medstifter af startuppen Join My Wedding, beskriver sin virksomhed som »Airbnb for bryllupper«.

»Det her er noget, penge normalt ikke kan købe, fordi man typisk skal kende nogen. Man skal være inviteret,« siger hun.

Hun mener, at for turister er et bryllup den bedste lynintroduktion til alt det, der er kernen i en fremmed kultur:

»Musikken, maden og tøjet - og hvad folk mener om kærlighed.«

Orsi Parkanyi, der er ungarsk-australier med mange års startuperfaring, besluttede at opfylde de behov for romantiske nicheoplevelser, hun fandt ud af fandtes. En ven foreslog hende at starte med Indien, der allerede var kendt for spektakulære bryllupper. Facebook-grupper, lokale venner og influencere hjalp hende med at skabe kontakt mellem par og turister.

Paul Rodrigues, en 42-årig landmand fra Shropshire i England, brugte 300 dollar på at deltage i et bryllup under sin egen og partnerens månedlange ferie i Indien.

På en hotelbar i New Delhi fortalte en ven om startuppen, og parret bookede et bryllup til næste dag. De holder af eventyr uden for alfarvej, siger Paul Rodrigues. At crashe et bryllup passede bare helt perfekt.

Det er »brylluppernes land«, og nu kan fremmede betale for at komme med til de overdådige fester. Foto: Shan Li for The Wall Street Journal

»Det her sker ikke i Storbritannien,« siger han.

»Du dukker ikke bare op til et bryllup, hvis du ikke kender dem, der skal giftes.«

Efter en hektisk tur til et lokalt marked fandt de noget passende tøj. Han bar en traditionel knælang skjorte, en kurta, og hjemmesko med dramatisk krummede skosnuder. Hans kæreste, Samantha Morrison, købte en silkesari.

»Som at være Beyoncé for en dag«

De var meget nervøse, da de trådte ind til festen, fortæller han, men de andre gæster fik dem straks til at føle sig velkomne. En gruppe mænd trak Paul Rodrigues ind i en rundkreds og justerede hans hovedbeklædning. Brudeparret inviterede dem op på scenen til fotos.

»Det føltes som at være en berømthed. Det var som at være Beyoncé for en dag,« siger han.

»Det var glitter og glamour.«

Bryllupper på Join My Wedding præsenteres på samme måde som datingprofiler: Med billeder, baggrundshistorier og velmente opfordringer til at mødes. Orsi Parkanyi gennemgår alle opslag og frasorterer par, der virker alt for pengefikserede, eller som kræver en bestemt type udlændinge.

Kapoor, gommen, hilser på de amerikanske søstre, som havde betalt for at komme med et overdådigt bryllup i Indien. Foto: Shan Li for The Wall Street Journal

»Nogle gange får vi sådan noget som 'åh, jeg vil have russiske piger til mit bryllup',« fortæller hun.

De senere år er interessen eksploderet. Antallet af par, der gerne vil have betalende gæster, vil blive fordoblet til omkring 10.000 i denne bryllupssæson, der løber fra november til februar, siger Orsi Parkanyi. Mængden af betalende gæster vil blive fordoblet til omkring 500.

Orsi Parkanyi begrænser normalt antallet af gæster til fem pr. bryllup.

»Parrene har ikke lyst til at føle sig som en turistattraktion,« forklarer hun.

Prisen på adgangsbilletten fungerer også som en slags filter. Den skræmmer de rejsende, der måske ellers bare ville se ceremonien som endnu en gang billig underholdning.

Som ved alle bryllupper opstår der nogle gange problemer. Par ændrer mening om at invitere fremmede, nogle gange med kort varsel. De fleste indiske bryllupper er alkoholfrie, og måske derfor kan nogle fester godt være meget afdæmpede. Udlændinge bliver indimellem omringet af lokale, der gerne vil tage billeder.

»I er ikke fremmede, I er gæster«

Søstrene Bacevicius var klædt i silkesarier, der var blevet fastgjort og draperet af hotellets tjenere. De fik backstageadgang til brylluppet i New Delhi. De sneg sig ind i et værelse, der var reserveret til brudefølget, og tog deres iPhones frem og tog billeder af de kvinder, der var ved at gøre sig klar. Imens fotograferede professionelle fotografer Ranjana Singh, der var klædt i en tungt perlebroderet rød nederdel og bluse.

Ranjana Singh, en 32-årig makeupartist, siger, at hendes bror aftenen før havde fortalt hende, at to amerikanere havde betalt for at deltage i brylluppet. På selve dagen var hun i gang med at hjælpe sin mor med hendes påklædning, da de udenlandske gæster ankom, men hun holdt en pause, og amerikanerne fik et kram.

»Jeg anede ikke, hvad min bror snakkede om,« sagde hun til dem, »men I er ikke fremmede, I er gæster.«

Udenfor stimlede en flok sammen om søstrene Bacevicius, men folk holdt sig tilbage, indtil en kvinde listede sig hen til dem og hviskede: »Må vi tage fotos?« Da de sagde ja, stillede dusinvis sig i kø for at tage billeder.

»Jeg kan godt lide amerikanere, de er så smukke,« siger en fra flokken, Aman Gautam, 23 år, der ejer en vandpibecafé. Han ventede selv tålmodigt.

Sanjay Singh, brudgommens 24-årige fætter, sammenligner udlændinge til et indisk bryllup med et cirkusnummer. De er en ny form for underholdning, der liver festen op.

»Folk er ligeglade med, om du er amerikaner, europæer eller afrikaner,« siger han.

»De er noget nyt, noget spændende, uanset hvad. Og de andre gæster får nogle gode billeder.«

Men aftenen tog en dramatisk drejning.

Mens Kima Bacevicius beundrede brudgommens ankomst i en hestevogn og alle de entusiastiske mennesker, der flokkedes om ham, stjal en lommetyv to mobiltelefoner fra hendes taske.

Brandmanageren, der arbejder for en alkoholproducent i Boston, måtte bruge tre timer på at tale med politiet og sidde i et trangt lokale og se på overvågningsvideoer. Hun græd over at have mistet sin arbejdstelefon.

»Men det føjer vel noget til historien,« siger hun i dag.

»Plottet bliver i hvert fald ikke dårligere.«

Oversat fra amerikansk af Søren Kassebeer